

на Пророка Исаіа и са спрѣлъ на извѣстното негово пророчество: „**Ее Дѣва во чревъ приметь и родить Сына**“⁽¹⁾—ѹсжмнилъ са въ това и, като си помыслилъ малко, оловилъ ножъ и зелъ да изтѣргва това мѣсто, като невѣроятно. Но отъ веднѣжъ мѡ са явилъ Ангелъ, и, като задържалъ ржката мѡ, рѣкзалъ мѡ: **Повѣрвай написанното; ты съ очитѣ си ще видишь исполненіе на тѣй непостижимо пророчество.**—**Гимеонъ** са оставилъ отъ намѣреніе си, и отъ тогази зелъ да ожида исполненіе на Пророкъ Исаіевытѣ дѡмы.

И дочакзалъ. Въ Ветхѣи Заветъ ималъ законъ, споредъ когото родилницитѣ, что са съ мѡжко дѣте, въ продълженіе на 40 дни неможали да идѣтъ въ храма (този законъ пазимъ и ный). Въ четиредесатный день были должны да идѣтъ въ храма на чиста молитва отъ священника и да принесѣтъ двѣ гѡргорицы, или агнета, споредъ иманіе.

Иисѡсъ Христосъ са родилъ, 40-йя день послѣ Рождеството Мѡ настанжалъ; и ето **Маріа** и **Иосифъ**, за да исполнатъ закона, земѡтъ двѣ гѡргорицы и отиватъ въ храма съ младенца **Иисѡса**. Въ тѣй сѣщото вѣме, когато тѣ влѣзали въ храма, дошелъ тамъ, по Божіе видшеніе, и праведный **Гимеонъ**. Той видѣлъ младенца **Иисѡса**, взелъ Го на рѣцѣ и като ѹзналъ въ Не-

[1] Исаіа 7, 14,